

Протокол

№

гр. София, 21.03.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 21.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **4377** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване разпоредбата на чл. 142, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 13:30 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ Р. Т. М.-Н. – редовно уведомена за днешното съдебно заседание, лично се явява, представлява се от адв. И., с представено по делото пълномощно.

ОТВЕТНИКЪТ Национален осигурителен институт С.-град (НОИ) – редовно уведомен за днешното съдебно заседание, представлява се от юрк. В. и юрк. П., с пълномощно по делото.

СГП – редовно уведомена за днешното съдебно заседание, представлява се от прокурор К..

ВЕЩОТО ЛИЦЕ В. С. – редовно уведомен за днешното съдебно заседание, явява се лично.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

КОНСТАТИРА, че с оглед изискването на задължително участие на прокурор в производствата по ЗОДОВ, следва да запознае прокурора за извършените процесуални действия от предходното съдебно заседание, в което въпреки редовната процедура по призоваването, СГП не изпрати представител.

ПРОКУРОРЪТ: Запозната съм с извършените процесуални действия и не желая тяхното преповтаряне.

ДОКЛАДВА постъпило допълнително заключение на вещото лице В. С. по допуснатата съдебно-медицинска експертиза, депозирано по реда на чл. 199 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се пристъпи към изслушване на вещото лице.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към изслушване на заключението на вещото лице.

Вещото лице В. Б. С. е със снета самоличност от предходното съдебно заседание.

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност, която носи по реда на чл. 291 от НК. Вещото лице обеща да даде вярно и безпристрастно заключение.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ (ВЛ): Представил съм допълнително заключение в срок, което поддържам.

На въпроси на страните, вещото лице отговори:

АДВ. И.: Нямам въпроси, само искам да уточним на стр. 4 ВЛ е отразил, че има пропуск на лекаря, но всъщност схемата е потвърдена с етапна епикриза, която по делото е представена.

ВЛ: Да, етапната епикриза съм цитирал в първоначалната, основната експертиза. В случая съм имал предвид, че в амбулаторните листа, които са приложени към делото, д-р С. е писал „терапия: същата“, без да конкретизира каква. От етапната епикриза става ясно каква е тя. Тоест тя наистина не е била променяна години наред до 2018 г., когато той е включил Флуоксетин – друг антидепресант, но това не променя нещата.

АДВ. И.: Нямам други въпроси. Правилно е отговорило ВЛ, като е съобразило медицинската документация и не е иззел функциите на съда така, както са изисквани от ответниците поставяне на задачите.

ЮРК. В.: Въз основа на коя наредба изготвихте експертизите по делото? Коя беше правната рамка, която приложихте, ако може да конкретизирате? Коя е правната рамка, по която се изготвят този вид експертизи? В предходното съдебно заседание ВЛ заяви, че реда, по който следва да бъде изготвена този вид експертиза се регламентира в определен нормативен акт. В случая ние цитирахме една наредба, която бе отречена от ВЛ, затова искаме, ако може, да конкретизира коя наредба спазва при изготвяне на своите експертизи.

АДВ. И.: Възразвавам срещу така поставения въпрос.

ВЛ: Тъй като наредбата за медицинските експертизи, в случая съм работил по Наредба № 2 от 2015 г., която е актуалната наредба към този момент, а не наредбата, която те цитират от 2011 г. Освен това наредбата за експертизите не определя начина, по който те се изготвят, а урежда заплащането и организацията на експертизата, а не начина, по който тя трябва да бъде изготвена. Това се учи в нашите учебници по съдебна психиатрия.

ЮРК. В.: Доколкото ние, опитвайки се да се ориентираме в нормативните определящи рамки, просто видяхме, че действа тази наредба, която ВЛ казва, че е отменена, от 2011 г., последното изменение е от 2020 г. Тоест тя е тази наредба, която е действаща и към момента.

ЮРК. П.: На стр. 3, отг. 1 сочите, че вече сте отговорили на въпроса, че изводът Ви се подкрепя от събраните по делото писмени /медицинска документация/ и гласни доказателства и в тази връзка е и моят въпрос. Защо не изпълнихте допуснатата от съда задача и не съобразихте цялата медицинска документация по делото? Имам предвид личната амбулаторна карта на ищцата, която според Вас не е официален документ, но е приета като доказателство по делото, както не сте съобразили и експертното решение на НЕЛК от 16.10.2015 г., като и в двата посочени медицински документа е видно, че ищцата е посещавала само веднъж месечно лекар-специалист. Защо не са съобразени и тези медицински документи?

ВЛ: В първоначалната съдебно-психиатрична експертиза съм съобразил всички медицински документи, които съм преценил, че са съществени и имат отношение към задачата на експертизата. В една лична амбулаторна карта, в която няма нищо и е излишно да се ровя и да цитирам от нея. Това, че според решението на НЕЛК и обстоятелствената му част ищцата е посещавала само веднъж месечно психиатър нищо не означава и не е необходимо тя да посещава повече от веднъж месечно същия. Нещо повече, може да го посещава веднъж годишно. Важно е какво той отразява в своята документация. Според доказателствата по делото и доколкото разбирам, тя е имала един основен лекуващ психиатър, а именно д-р С., който е писал и етапни епикризи и който е описвал катамнезно цялото развитие на нейното психично разстройство.

ЮРК. П.: Във връзка с наредбата, която казахте, че не действа, сте длъжен дам съобразите всички събрани документи относно здравословното състояние на лицето. Освен това, в наредбата за медицинската експертиза категорично се казва, че трябва да има доказани документално ежеседмични и по-чести психогенни кризи.

ВЛ: Настоящото дело е едно от малкото дела от този характер, по които има изобщо медицинска документация. Много често се налага да работим и без медицинска документация, а въз основа на прегледа и свидетелските показания, които са много важни, защото това са гласните доказателства.

ЮРК. В.: На стр. 3 в отг. 2 от заключението сочите, че в психиатричната практика няма мерни единици, с които да се обозначи степента на тежест на едно психиатрично разстройство и приемате като показател за определяне на тази тежест обстоятелството, че ищцата е търсила специализирана психиатрична помощ през този период, а именно 2015-2018 г. При прегледа на цялата тази медицинска документация по делото установихте ли, че ищцата има документирани ежеседмични или по-чести психогенни кризи и прилошавания?

ВЛ: Действително няма мерни единици в психиатрията и доколкото ми е известно в която и да е медицинска специалност, с които да се измерват степента на тежестта на увреждане, освен бих казал и в случая го има и това експертното решение на трудово експертната комисия, която е определила 50% трайно нарушена работоспособност на ищцата. Ето това е някаква мярка. Тя е била според решението на ТЕЛК с 50% нарушени функционални възможности да упражнява своята професия. Това би могло да се приеме като някаква мярка за определяне на тежестта на нейното разстройство. Още повече, че го има по делото, документирано е и е безспорно, струва ми се.

Колкото до това дали тя е имала ежеседмични кризи, действително няма такива данни по делото. Но какво означава кризи!? Тя е имала тревожно депресивно разстройство, а не паническо разстройство, за да има кризи, така че няма как да се отчетат такива кризи. Нейното състояние перманентно е било тревожно депресивно, а не епизодично, както е например при пароксизмалните панически кризи.

ЮРК. П.: Във връзка с отг. 3 на стр. 3 преминаването от смесената тревожно депресивна реакция към тревожно депресивно разстройство, което предполагам е някаква по-тежка степен на симптоматика, това предполага ли промяна в прилаганата терапия?

ВЛ: Преминаването от първата към втората диагноза не изисква непременно промяна в терапията, тъй като и една реакция, и едно разстройство се лекуват по един и същ начин, основно с антидепресанти от групата селективните инхибитори на реабсорбцията на серотонина – това е един алгоритъм възприет в нашата терапевтична практика. По-късно преминаването през 2018 г. към Коаксил, вече според мен една качествена промяна, тъй като той е трицикличен антидепресант. Но се предполага, че тази промяна е направена поради установеното подобряване в нейното състояние. Въпреки, че д-р С. е отразил симптоматика, вероятно тя вече е била по-лека и аз също приемам. на базата на всички данни по делото, че след 2018 г. състоянието ѝ е подобрено. Нещо, което е било вече доказано през 2020 г., когато се е явила отново на ТЕЛК.

ЮРК. П.: На стр. 4 в отг. 4 приемате, че посочените писмени доказателства не са от Вашата компетентност, а в същото време коментирате гласни доказателства и в тази връзка ми е въпросът, а именно защо кредитирате гласните доказателства пред писмените, включително и медицинските доказателства и защо преценявате не всички събрани гласни доказателства, а само на двама от свидетелите?

ВЛ: Обсъдил съм тези гласни доказателства, които имат отношение към задачата на експертизата, тоест тези, които подкрепят моето експертно мнение. Разбира се, съдът е компетентен да кредитира всички тези гласни доказателства, както и моята експертиза. Колкото до други гласни и писмени доказателства, съдържащи се в становища на омбудсмана, решение на ВАС и т.н. смятам, че не е в моята компетентност да ги обсъждам и да взимам отношение към тях. Не мога да кажа нито, че те са правилни и верни, нито обратното. Давам заключението си на базата на тези доказателства, които се съдържат са в кориците на настоящото дело.

АДВ. И.: Да се приеме експертизата.

ЮРК. П.: Оспорваме изцяло и допълнителната съдебно-психиатрична експертиза, с оглед на следното: на първо място считаме, че не е отговорено на допуснатия от съда първи въпрос, тъй като не е изпълнено искането ни основание чл. 23, ал. 4, т. 2 от Наредба № 2 от 26.10.2011 г., която задължава експерта при психиатричното изследване да се включат всички събрани документи особено за здравословното състояние на изпратеното за експертиза лице. Това означава, че законодателят е приел като задължение да се преценяват всички относими документи, като тежестта е върху медицинските, но това не означава, че са изключени останалите. В случая това не е сторено. Не са изследвани обективно, а напротив избирателно дори медицинските документи. Считаме, че не е отговорено и на втория допуснат от съда въпрос, като определянето на степента на психично разстройство е сведено до регистрираните посещения при лекар, без да се коментира, че това е само еднократно на месец, което е правно релевантно, както не се коментират и други доказателства по делото, сочещи

реалното здравословно състояние на изпратеното за експертиза лице. Имам предвид това, че през периода не е ползван нито един ден отпуск за време на неработоспособност. С оглед становището на ВЛ, че не е от неговата компетентност преценката на посочените в точка 4 документи, за които ние твърдим, че пряко касаят здравословното състояние на ищцата считаме, че е необходимо назначаване на тройна комплексна съдебна експертиза, с участието и на вещо лице-психолог, която да отговори на допуснатите вече от съда въпроси, като съобрази всички събрани по делото доказателства, които касаят реалното здравословно състояние на ищцата.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси към вещото лице.

АДВ. И.: Възражявам срещу така направеното искане за назначаване на тройна експертиза, още повече за разширяването ѝ и участието на психолог, което искане до момента не е правено, а и не се налага с оглед депозираното заключение на ВЛ. От изложението по отношение на оспорване на задачата не се установиха каквито и да е и не са налице никакви твърдения, които да сочат за неправилност и неточност на експертизата. ВЛ затова е ВЛ, за да отговаря на поставените медицински въпроси, а не да изследва писмени доказателства, които трябвало или не трябвало са приложени по делото от страна на ответника. Считам, че не се посочиха каквито и да било конкретни основания във връзка с оспорване на експертизата, които да дават основание за назначаване на тройна експертиза и които да опровергават изложеното в заключението на ВЛ. Изложението по-скоро има характер на изложение, което е някакво лично съображение от процесуалния представител на ответника по задачи, които не са от кръга на неговата компетентност като юрист. Именно за това е назначено ВЛ за медицинска експертиза. Изложените съображения са съображения по същество, които могат да се изложат в писмени бележки. Моля да не назначавате тройна експертиза, а да се приеме заключението на ВЛ като правилно и законосъобразно.

ЮРК. П.: На първо място медицинските доказателства, които сме посочили, че не са разгледани, не са представени от нас като ответник, а са представени от ищцата. На второ място ние твърдим, че не са изпълнени така, както са допуснати от съда въпросите, още повече, че ВЛ казва, че това не е от неговата компетентност. Това означава, че трябва да се назначи точно комплексна експертиза, която да отговори на тези релевантни и важни за решаването на спора въпроси, които са допуснати вече от съда, а ВЛ казва, че не е от неговата компетентност да отговори.

СЪДЪТ счита, че следва да остави без уважение искането за допускане на комплексна тройна съдебно-медицинска експертиза по направеното оспорване, тъй като направените възражения касаят спора по същество и те ще бъдат взети предвид с крайния акт на съда. Заключение по изготвената допълнителна съдебно-психиатрична експертиза е обосновано, вещото лице е отговорило на така поставените въпроси от ответника, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ответника за допускане на комплексна тройна съдебно-медицинска експертиза в състава, на която да бъде включено и вещо лице-психолог.

ПРИЕМА заключението на вещото лице В. С. по изготвената съдебно-медицинска експертиза.

На вещото лице да се изплати възнаграждение в размер на сумата от 400,00 лв., за което се издаде РКО.

АДВ. И.: Няма да сочим нови доказателства и нямаме други доказателствени искания.
ЮРК. В.: Ние имаме. В молбата, която прилагам сме обективирали искането си за спиране на настоящото производство, поради преюдициално с друго такова, а именно образуваното Тълкувателно дело № 2 от 2021 г. по описа на ВАС, по което искане молим съда да се произнесе.

АДВ. И.: Считам, че искането е неоснователно. Тълкувателните решения действат занапред. Съдът е компетентен да се произнесе и да вземе решение съгласно действащото законодателство. Нищо не би се постигнало с изчакването на решението, цели се единствено шиканиране на настоящия процес. В крайна сметка делото е от 2018 г., а решението може да не излезе скоро.

ЮРК. П. /реплика/: Считаме, че искането ни е напълно основателно, още повече че се очаква буквално до дни да излезе това тълкувателно решение, а и че решението на ВАС, въз основа на което е образувано настоящото производство, изрично сочи, че това тълкувателно решение трябва да се вземе предвид.

АДВ. И. /дублика/: Съдът вече се е произнесъл и е отхвърлил това искане за спиране на производството. Така или иначе не е вярно, че се очаква до дни тълкувателно решение да излезе, тъй като то все още не е насрочено, има разпореждане, не са се явили страни.

ЮРК. В. /реплика/: Разпореждането не е за явяване на страни, а за изготвяне на проект на тълкувателно решение. Насрочването мина.

АДВ. И. /дублика/: Това няма никакво значение.

ЮРК. П. /реплика/: Абсолютно има значение, защото в едномесечен срок от насрочването, това означава до 23.03.2023 г. трябва да излезе и тълкувателното решение.

АДВ. И. /дублика/: Така или иначе какво се случва, не е от значение за нашето производство.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че искането е основателно, доколкото в самото решение абсолютно е засегнат този въпрос, който се явява преюдициален спрямо настоящото производство.

Съдът ще се произнесе в закрито съдебно заседание по искането за спиране на делото.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други доказателствени искания на този етап.

СЪДЪТ, с оглед процесуалното поведение на страните и липсата на доказателствени искания, счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. И.: Моля да постановите решение, с което да уважите предявения иск от доверителката ми като прецените претендираните суми ведно със законна лихва и разноски. Представям списък за направените разноски пред настоящата инстанция. Другите също са представени. Моля да ми се даде

възможност да представя писмена защита в срок, определен от Вас.
ЮРК. П.: Моля да отхвърлите иска на ищцата. Моля, с оглед изхода на делото, в полза на ТП на НОИ С.-град да ни бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в максимален размер, както и сторените разноси по съдебната експертиза. Моля да ни дадете възможност за писмени бележки.
ПРОКУРОРЪТ: Считам, че исковата молба е неоснователна и недоказана. В хода на съдебното производство не се събраха доказателства, които да установят причинно-следствена връзка и не са налице кумулативните предпоставки за ангажиране отговорността съгласно чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ на директора на НОИ и съответно заповедта на ТП на НОИ. Тъй като не е налице фактическият състав на чл. 1 ЗОДОВ и липсата на причинно-следствена връзка е основание за отхвърляне на исковата претенция.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на процесуалния представител на ищцата в 15-дневен срок от днес да представи по делото писмени бележки.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на процесуалните представители на ответника в 30-дневен срок от днес да представят писмени бележки.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14:08 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: